

საქმე #1-----
(-----



**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

09 იანვარი, 2019 წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო,

წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის
მოსამართლე **ნინო ელიეშვილი**
სხდომის მდივანი **სოფიკო უგრეხელიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ა-----,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - გ----- - დაბადებული 1-----,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #-----, უმაღლესი განათლების მქონე,
ნასამართლობის არმქონე, ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სხდომის სახე - ღია.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2018 წლის 25 აგვისტოს, დაახლოებით 04:00 საათზე, ქ-----
----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, გ----- ფიზიკური
ძალადობა განახორციელა თანაცხოვრებაში მყოფი პირის - ე-----
მიმართ, კერძოდ, მუშტი დაარტყა ცხვირის არეში, რის შედეგადაც ამ

უკანასკნელმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ასევე, გ-----
თანაცხოვრების პერიოდში სისტემატიურად აყენებდა სიტყვიერ
შეურაცხყოფას და ამცირებდა ე-----, რამაც მისი ტანჯვა გამოიწვია.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს
მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა გ-----
--ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტანისათვის.

დაზარალებულ ე----- ჩვენებით, ბოლო ოთხი წლის
განმავლობაში იმყოფება გ----- არარეგისტრირებულ ქორწინებაში.
2018 წლის 25 აგვისტოს, ღამის საათებში, მეუღლესთან იკამათა, რა დროსაც
მან დაარტყა ხელი. დარტყმის შედეგად მიიღო დაზიანება, ცხვირიდან
წამოუვიდა სისხლი და განიცადა ფიზიკური ტკივილი. აღნიშნულს შეესწრო
მათი მეზობელი, რომელმაც გამოიძახა პოლიცია. 2-----, გ-----
თან ერთად იმყოფებოდა ბ----- მდებარე ერთ-ერთ სასტუმროში, სადაც გ---
----- მოუვიდა მწვავე კამათი, რა დროსაც მან მიაყენა სიტყვიერი და
ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ, თავის არეში ჩაარტყა ფეხი, რის გამოც
ჰქონდა თავის ტკივილები. მისი ცემის ფაქტი ტელეფონით გადაიღო გ-----
--მა, რაც შემდეგ მან გადასცა პოლიციას.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ არსებითი განხილვის სხდომაზე, გარდა
ზემოაღნიშნული მტკიცებულებისა, საქმეში არსებული სხვა
მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან მხარეებს ისინი არ გაუხდიათ
სადავოდ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე
მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ
პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

გ-----ს მიერ ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის
მიმართ ძალადობა, სისტემატიური შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც
გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით
გათვალისწინებული შედეგი, უტყუარად დასტურდება როგორც სასამართლო
სხდომაზე გამოკვლეული, ასევე სისხლის სამართლის საქმეში არსებული,
პრეიუდიციული მნიშვნელობის მქონე შემდეგი მტკიცებულებებით, მოწმე დ-
----- გამოკითხვის ოქმით, ე-----თან ჩატარებული
საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით, დაკავების ოქმით, სასამართლო-
სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით და სისხლის სამართლის საქმეში
არსებული სხვა მტკიცებულებებით, რასაც ეთანხმება თავად ბრალდებული.

ამდენად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტის შესაბამისად, ერთმანეთთან
შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით,
სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ გ----- ჩაიდინა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა,

სისტემატური სიტყვიერი შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.

3. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზნებს წარმოადგენს სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავეს რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულზე ზემოქმედებით, რათა ის განიმსჭვალოს მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ზემოხსენებული მუხლი წარმოადგენს სასჯელის კერძო და ზოგადი პრევენციის ერთობლიობას. კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება მისი რესოციალიზაციის გზით, ზოგადი პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების გაფრთხილებას, რომ დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც მკაცრი სასჯელი იქნება გამოყენებული სახელმწიფოს მხრიდან.

გ-----ს მიმართ სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის როგორც შემამსუბუქებელ გარემოებებს, ასევე დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს. სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს ასევე ითვალისწინებს იმას, რომ გ----- აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო დაზარალებულს დღეის მდგომარეობით მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია.

ამდენად, ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, გ-----ს მიმართ უნდა იქნეს გამოყენებული სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, მის მიერ ახალი დანაშაულის

თავიდან აცილებას და დამნაშავეს რესოციალიზაციას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დაადგინა:

გ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა - 06 (ექვსი) თვის ვადით.

მსჯავრდებულ გ----- სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2-----

სისხლის სამართლის საქმეზე დართული საგნები და ნივთები:

– ე----- მიერ წარმოდგენილი 1 (ერთი) ცალი კომპიუტერული დისკი და საგამოძიებო ექსპერიმენტის 1 (ერთი) ცალი კომპიუტერული დისკი, რაც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახული იქნეს საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სააპელაციო პალატაში
თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

ნ.ელიეშვილი